ՆԱՄԱԿ ՍՈՒՐԱՄԻՑ

—

18-ին հոկտեմբերի

Ա ուրամում վաղուց զգալի էր օրիորդաց ուսումնարանի հարկաւորութիւնը, բայց թէ նիւթական միջոցները և թէ ուրիշ շատ մանր պատճառներ միշտ արգելք էին ինւում այդ ամենահրաժեշտ հիմնարկութեան իրագործմանը։ Բայց ընդհանուր համակրութիւնը և համերաշխ գործունէութիւնը ինչ որ կարող գլուխ բերել։

Ա.մոյս 4-ին այստեղ բացվեցաւ հայ օրիորդաց ուսումնարան արժ. տէր-Յովսէփ ո. իւծեանի և մեծ. թիմ. վերատեսուչ պ. Խարխուդարեանի աշխատութեամբ։ Վարվելի է արժ. հօր գործունէութիւնը, որ մոռանալով հին խռովութիւնները, այժմ ամենայն սիրով ու եռանդով աշխատում է ու գործում յօգուտ Սուրամի երկսեռ ուսումնարանների։

Ա.մոյս 3-ին, կիրակի օրը, գիւղական համեստ հանդէսով օրհնվեցաւ եկեղեցւոյ գաւթում նոր կառուցած օրիորդաց ուսումնարանը։ Վիւղական մաքուր և պարզ եկեղեցում, ս. պատարագին ներկայ գտնվող հայ բազմութիւնը, աշակերտների ու աշակերտուհիների միակերպ հագուստը, իրանց ուսուցիչներով մի հիանալի տպաւորութիւն էին գործում ամենի վրա։

Ս. Պատարագը վերջանալուց յետոյ արժ. տէր-Յովսէփ Ա.ուիծեանը բոլորին հասկանալի վրացերէն լեզուով մի քանի խօսք ասաց, բացատրելով ժողովրդան այդ ուսումնարանի նշանակութիւնը և նրանից ըսպասելի բարոյական և նիւթական օգուտները։ Տէր-Հայրը հետևեալ բառերով վերջացրեց իր խօսքը. «Իմ դէպի ձեզ ունեցած մի բարոյական պարտքը էլ հատուցի. գիտէք, այս օրը կեանքիս երջանկութեան ամենաքաղցր օրերիցն է։ Իմ միակ ցանկութիւնս էր, գոնէ խորին ծերութեանս հասակում, տեսնել ձեր զաւակներին մայրենի լեզուով խօսելիս. ուրեմն եթէ սիրում էք ձեր ս. հրոնը, ձեր ազգը և ձեր լեզուն, աշաչում եմ, օգնեցէք ինձ, աշխատենք միասին առաջ տանելու, ծաղկեցնելու մեր նորաբաց ուսումնարանները Հայ Հոգով, ապա թէ ոչ ձեզ Հայ համարելու չէ ոչ ոք»։ Ձեւոյ եկեղեցում բոլոր ներկայ եղողները մնան ուսումնարանի գահլիճը, ուր եկեղեցական գաւը երգից շարականներ և կատարից մաղթանքներ. վերջը աշակերտները երգեցին մի քանի ազգային երգեր և ժողովուրդը ուրախութեամբ ցրվեցաւ։

Միւս օրը հաւաքվեցան 35 աշակերտուհիներ. ընդունելութիւնը շարունակվում է մինչև նոյեմբերի մեկը։ Ձեւում ենք, որ ուսումնարանը 40-ից աւելի աշակերտուհի չէ կարող ընդունել։

Ա.ժմ Սուրամի երկսեռ ուսումնարանները սովորում են 70 երկսեռ աշակերտներ։ Ուսանում են հայերէն, կրօն, ուսում, սերէն, թուաբանութիւն, նկատ. ուսում, երգեցողութիւն, հ. և ա. վայելչագրութիւն, վրացերէն և ձեռագործ օրիորդաց ուսումնարանում։ Վարդոցները ունեն երեք ուսուցիչ և մի վարժուհի։

Ա.մս կողմերում հացի և այլ կենսական պիտոյքների թանգութիւնը դեռ շարունակվում է։ Թէև այս տարի սիմնդրի մեծ առատութիւն էր, բայց ամենևին չզգնց հացի էժանանալուն, որովհետև մանր չարչիները հենց տեղը՝ գիւղացու ձեռին այն գինն են տալիս, ինչ գնով գուցէ նրանք չէր կարողանային Թիֆլիսումը ծախել։ Ա.յսպէս հասարակ ալիւրի պուդը այսօր ծախվում է 1 ր. 80 կ.,—2 ր. իսկ թխած հացի ֆունտը 6 կ., սիմինդրը 80 կ.—1 ր. 10 կ., գարին 1 ր., մի ֆունտը 10 կ., պահնրը 25 կ., իւղը 60 կ., 5 հատ ձու 10 կ., կաթը այն ևս ջրախառն բաժակը 5 կ., մի հաւը 80 կ., վարիկը 40 կ., մինչև անգամ լոբին թանգացաւ, այժմ ծախվում է պուդը 1 ր. 60 կ., իսկ փայտը, որ ծախվում էր մեծ սայլը 80 կ. այժմ ծախվում է 4 ր.—4 ր. 50 կ։ Շատ պարզ է որ այսպիսի թանգութիւնը անտանելի է ժողովրդի համար, և յոյս էլ չը կայ, որ այսուհետև էժանանայ, որովհետև գիւղացին ինչ ու ինչ սովորեցաւ իր միերկրները թանգ գնով ծախել։

Ա.յստեղ ցրտերը սկսվեցան. մօտիկ սաբերի վրա ձիւն է գրած։

Վ.

ՆԱՄԱԿ ՎԼԱԴԻԿԱՎԿԱՍԻՑ

—

Նոյեմբերի 6-ին

Երեկր ժամանակ ի վեր տանջվելով սրտի թաղանթի ընդլայնման հիւանդութեամբ, (порокъ сердца) հարկ եղաւ ինձ դիմել այլ և այլ հնուտ բժշկաց խորհուրդներին, որոնց և առաջարկած բազմապիսի դարմանները, ընդունելով չը գտայ գոնէ թեթև դիւրութիւն իմ տաժանագին և մաշող ախտին, բայց երբ հանգամանաց բերմամբ պատահեցայ նշանաւոր վարժապետ Մեծամասնութեան և պատճառի իմ ցաւալ մնդրամասնութիւնքը, նա ինձ առաջարկեց օգուտ քաղել իր ձեռագիր բժշկարանի միջոցներէն։ Եւ արդարև նրա հարերը (инъекціи) և տուած հեղանիւթերը, բոլորովին բուժեցին իմ սիրտը, որ ես հրապարակաւ իմ անկեղծ շնորհակալութիւնս յայտնելէն յետոյ, պարտք կը համարիմ սրբազան ձեր «Մշակ» ազգասէր լրագրի միջոցաւ հրատարակել ի լուր ընդհանրութեան, և խորհուրդ կը տամ որպէս զի ամենայն ոք, որ կը կրէ այդ հիւանդութեան տեսակը իր վրա, կարողանայ անհապ դիմել յարդոյ Մեծատուհանային և կատարեալ առողջութիւն ապասել նրա տուած միջոցներէն։

Գասպար Խաչատուրեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—

ԵՐԵՒԱՆԻՑ մեզ գրում են հետևեալը. վաղարշապատից «Մշակին» հաղորդած այն լուրը իրր թէ պ. Եղեանը հրաւիրված է Էջմիածնի ճեմարանի տեսուչ հիմնական սխալ է։

—

Մեզ գրում են ԵՐԵՒԱՆԻՑ. «Հոկտեմբերի 19-ին տեղիս բարեգործական նպատակով Գայեանան պղոցի դահլիճում կոնցերտին մասնակցում էին՝ փոխ-նահանգապետի պ. Զիխովսկու կինը, տիկին Ֆօնդէզինսկէ, օրիորդ Թ. Մելիք-Ազատեանն և պ. Նեզմիրով։ Տիկինները և օրիորդը պիանօի վրա ածելին, իսկ պ. Նեզմիրով ջութակի վրա։ Վաստիկը լի էր ռուս հասարակութեամբ։ Նոյն սրտղները տալու են չուռով մի երկրորդ կոնցերտ յօգուտ Գայեանան օրիորդաց դպրոցի»։

—

Մեզ գրում են ԻԳԴԻՐԻՑ որ այդտեղի ամբողջ հայ հասարակութիւնը չատ գոհ է օրիորդաց դպրոցի վարժուհի Աննա Առաքսատեանցի անցեալ տարվայ աշխատութիւնից և Տիրհասկութիւնն են յայտնում նրան հրապարակաւ։

—

«Մշակի» մէջ տպված պ. Նրօի նամակից տեղակացանք որ Թիֆլիսի հայոց մշտական թատրոնական խմբի գերասան պ. Մեսկեան Թողել էր Թիֆլիս, բայց երեսում է որ պարոնը կրկին վերադարձել է մեր քաղաքը, որովհետև կրկին մասնակցում է հայոց թատրոնական ներկայացումներին։

—

«Մշակից» այս տարվայ բաժանորդների վրա մեացին մեծ ապառիկներ. Խնդրում ենք մեր բաժանորդներին չուշով վճարել խմբագրութիւնը իրանց պարտքը. Դժուար է հրատարակել մի անհնօրհաս թերթ, երբ բացի սովորական դէֆիցիտից, ապառիկներ էլ պէտք է ունենանք։

—

ՄՕՍԿՎԱՑԻՑ մեզ գրում են. Պատուելի էնտոմոլոգ Լինդեմանը, Պետրովսկայա Ակադեմիայի պրոֆեսորը, յայտնել է իր պատրաստակամութիւնը մի հայ ուսանողին զինել այն բոլոր միջամտները, որոնք կուզարվին Կովկասից մեր կալուածատէրերից։ Նա խոստանում է նաև առաջարկել այն վնասակար միջատների ջնջելու միջոցները, որ հարկաւոր կը գտնի. Ցոյս ունենք, որ մեր կալուածատէրերը ուշադրութիւն կը դարձնեն սրա վրա և ուրախութեամբ կընդունեն այս հանկարելի ս ձ ա ր կ ու թ ի ւ ն ը։ Ցայտնում ենք մեր խորին շնորհակալութիւնը պ. պրոֆեսորին։ Ինչպես լսել ենք, վերոյիշեալ պրոֆեսորը դիտաւորութիւն ունի առաջիկայ ամառը ճանապարհորդելու Կովկասի այլ և այլ տեղերում գիտական նպատակով։

—

Նոյն տեղից մեզ հաղորդում են հետևեալ անգթի մասին, որը անկասկած պատիւ չը պիտի է բերի մեր հայ-վաճառականներին։ Ա.յստեղ մի քանի հայ-վաճառականներ մնում են մի կանդիլերի մօտ, նստում են սեղանի չուրջը, պահանջում են չոհոլաթ և հրաւիրում են, ի հարկէ, իրրև հիւրասէր հայեր, նրան իսկ կանդիլերին։ Սրանից մէկը ասում է կանդիլերին, որ նա ուզում է գանգատն տեսակ պիրոժնոյից գնել, ուստի խնդրում է նրանից, որ ամեն տեսակներից մ ո ւ շ կ ն ե ր ը բերի։ Կանդիլերը ուրախութեամբ կատարում է և նրան գրաւելու համար աշխատում է օրական կարելի է չատ բերել։ Մեր պատուելի պարոնները, լաւ կշտանալով մ ո ւ շ կ ն ե ր ո վ, մեր են կենում տեղից և այդ ինչոյքի խիզխատորը (որը, ի հարկէ մ ո ւ շ կ ն ե ր ի համար գող չէ տալի) խնդրում է կանդիլերին, որ ամեն օր առաւօտեան այսքան գրամքաչ այս ինչ տեսակներից ուզարկի նրան այսինչ տիրացուի տունը։ Վիրաւոր Մարկոսեան Տիրացուհանց։ Կանդիլերը կատարում է խնդիրքը, բայց... կանդիլերի ծառան, որ բերում է պատուիրածը, յիշում պարոնին նշանակած տիրանոցում չէ գտնում։ Հասչէն կեղծ է եղել։ Առաւել ևս ցաւալին այն է, որ այդ պարոնները չեն ամաչում ուրիշներին պատմել թէ ինչ գեղեցիկ օ յ ի ն են խաղացել կանդիլերի գլխին։

ԸՐՏԵՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻՑ

—

Սալմաստ, 21 հոկտեմբերի

Այս ամսի 12-ին պարսից զօրապետ Թէյմուրազան կրկին վերադարձաւ Սալմաստ 8000 զօրքով, որոնց փիշը կանոնաւոր, իսկ չատը անկանոն զօրքեր էին, երեք բաժինը պարսիկներ, իսկ մնացածը միացեալ ու ճալալդի քրդեր էին, ունէին իրանց հետ 6 թնդանօթ ու 146 բեռ վառօդ։

Շեյխ-Խզդուլլահը Ումի պաշարել է, բայց դեռ քաղաքը չէ մտած։ Ումու զօրապետը, որին անուանում են Խղալը-Գովլէ, այսինքն պետութեան բազդ, դա Ումի քաղաքի մօտ մի այգի ունի, որին պարսկերէն բառով Փիլ-կուշա են անուանում, որ ասել է սիրտ ուրախանալու տեղ. այդ այգու մեծութիւնը մի քանի քառակուսի մղոնաչափ է և իւրաքանչիւր տարի ահագին եկամուտ ունի։ Ա.յդ այգին քաղաքէն 10 րոպէ հեռաւորութիւն ունի, որը գնդակնչէն պալատներով զարդարված է։ Շեյխը այդ տեղ իջևան արեր է, իսկ Խղալը-Գովլան Շեյխի այդ տեղ իջևան անելը լսելուն պէս, խոկոյն կը տրամայէ թնդանօթաձիգ զօրաց, որ իրանց թնդանօթները դէպի այդ այգին ուղղեն ու երկու ժամուն մէջ ամբողջ այգին աւերակ դառնել է։ Ա.յժմ Շեյխը այդ տեղից հեռացել է, բայց քաղաքից դուրս գտնվող բոլոր գիւղերը կողոպտել ու քարուքանդ է արել, մանաւանդ հայոց ու ասորոց գիւղօրայքը։

Թէյմուր-ազան ամսոյս 16-ին տեղիցս դուրս եկաւ դէպի Ումի. դեռ չը գնացած զորս հետ եկող մէյնեցի քիւրդերը մեր գիւղը հիւր ուղարկած էին բանակէն, ինչպէս միւս գիւղօրայքեաւ Ա.յս քիւրդերի թիւը մեր սահմանների ցուցակին նայելով 142 մարդ ու 163 ձի էր, թէև երկու օր միացին, բայց կարող եմ ասել, որ մի տարվայ վնասներ տուին. ինչ որ կամենում էին բռնութեամբ պահանջում էին, վերջապէս ամեն հայուն աղքատ տունը 30 րուբլի վնաս ունեցաւ, ընթերցողը կարող է հարուստները բաղդատել։ Նշանաւոր մի ամանգին ձի ունէի, որ հազիւ նորանով դէս ու դէն գնում էի լուրեր հաղորդելու, բայց նա ալ գիշաղաքար գիւղի մէջտեղ ձեռքից խլեցին։

Գաղթիւ քաղաքի անգլիացւոց հիւպատոսը, ով գիտէ ինչ նպատակով մի ամիս է, որ Ումրմումն է։ Կասեն, թէ Շեյխը հիւպատոսին մի նամակ ուղարկած է, որի մէջ յայտնել է հիւպատոսին, որ քաղաքում իր բնակած տան վրա մի դրօշակ բարձրացնի, ու իր մարդկերացը առանձին նշաններ տայ, որ երբ ինքը քաղաքի վրա յարձակվի, նրա տունը և մարդիկը անվնաս մնան։ Ա.յդ նամակի հետ մի առանձին նամակ էլ քաղաքի պարսիկներին գրված է Շեյխ կողմից, թէ ես կամենում եմ ձեր մայր մզկիթի ներս մինի մէջտեղ իմ օրէնքով հանդէս մը կատարել. իսկ քաղաքացի պարսիկները բոլորովին մէտքում են և իսկոյն թնդանօթները քաղաքի պարիսպներու վրա դնտեղելով, 12,000 հրացանաձիգ հատարակութեամբ պաշտպանում են քաղաքը։

Շեյխը այս օրերը քաղաքը մտնող բոլոր ջրերը կարել է. թէև քաղաքի մէջ խմելու ջրեր շատ կան, բայց ջրատաց բանեցնելու ջրեր չը կան. այդ ջրերը կտրվելէն մինչև հինայ քաղաքի ջրատացները իրանց չրջանները դադրեցուցած են. կասած չը կայ, որ եթէ այդպէս մնայ, քաղաքումը հացի նեղութիւն պիտի լինի։

Թէյմուր-ազան սատկութեամբ է զօրք պահանջում հայերից, բայց տեղս վիճակաւոր առաջնորդ գիր. Գրիգոր եպիսկոպոս Մաշտոցեանը, պարսից բանակը մի նամակ ուղարկեց առ Թէյմուր-ազան, և յայտնեց, թէ հայերը հազիւ կը կարողանան իրանց գերդաստանը պաշտպանել ասազակարորոյ մարդկանցից, եթէ նոցա տղամարդերը պատերազմ գնան, դուք ինձ կերաշխաւորէք, որ նրանց գերդաստանները ապահով կը մնան։ Այս պատասխանով գործը դադրեցաւ և սրբազանը նոյնպէս պատասխան ստացաւ, որ հայերը մեղ իրանց պաշտպանեն։

Վերջապէս, տեղս զբան արիւնարբու ու ասազակարորոյ մարդիկ կային, բոլորը մեկնոց կամաւոր զօրք ու ձիաւոր նշանակված են, ու մեծ վնասներ տալիս են հայերուն. բռնութեամբ մտնում են տները և իրանց կամեցածը վեր են առնում, գնում են, մանաւանդ այն տները, որտեղ գտնվում է մի չաքոր Մարտինի տրացան, կամ մի լաւ ձի։ Ո՛չ մի հայու մօտ ձի չը թողին, բոլորը բռնութեամբ տարան, նմանապէս գիւղացոց սայլերը բոլորը լծեցին ու պատերազմի առարկաներով լցրին, ձրիարար դէպի Ումի փչեցին, միալ բանիս, տեղական հայերը մեծ վտանգի մէջ են և ամեն գիշեր մեկ գիւղ կողոպտում են և չատ մարդասպանութիւններ ի գործ գնում են. հայոց համար երբէք մի բոպէ հանգստութիւն չը կայ։

Ձեւս ունենք, որ մեր այս տարի նամակը երբ կը կարդայ Վ.հ.ափառ Կաթողիկոսը, անկասկած, ուր հարկն է կը բողոքէ պարսկահայոց վնասների և ապահովութեան համար։

***

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳՐԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԼՕՆԴՕՆ, 8 նոյեմբերի։ Միներսերների խորհուրդը թագուհու նախագահութեամբ ժողով է ունեցել յետաձգել պարլամենտի նիստերը մինչև դեկտեմբերի 2-ը։

Կ. ՊՕԼԻՍ, 8 նոյեմբերի։ Ա.ւում են, որ Վոլմիշ-փաշայի զօրքերը շրջապատված են ալբանցիներից։ Վոլմիշ-փաշա օգնական զօրքեր պահանջել Գոշնի յայտնեց սուլթանին, որ Լիւրօպան տասն օրից աւելի չի սպասի Վոլդիլիսի ինդրի վճռելուն։ Ա.ւստրիական հիւպատոսարանը Պրիզրենդի մէջ կողոպտված է։

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 8 նոյեմբերի։ «Правит. Вѣстн.» լրագրին հետագրում են Լիվոդիայից. Թագաժառանգը և Թագաժառանգուհին իրանց երեխաներով կէս գիշերին «Լերկիկի» նաւով ուղևորվեցին Ս. Պետերբուրգ։ Ա.ռաւօտեան ինչերեան Ինկերմանի փառքը։

Կ. ՊՕԼԻՍ, 8 նոյեմբերի։ Պետերբուրգի թղթերի մէջ գրեթէ ամեն օր մի նոր ապրանքի պատճի մասին Ի. Վոտը պատասխանեց, որ Վ. Լեվ-Մ.ահմեդի մահուան պատիճը փոխարինված է մշտական բանտարկութեամբ։

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՇԱՐՈՒՆԻ